

בכל דרכך דעהו

1. ע"ר א רנג

שלמות האדם תלויה במה שתהיה לו מטרה כוללת לכל רצונותיו ופעולותיו בחיים.
ע"פ תעודה נכבדת זו בבירורה השכלי ילכו כל רגשי לבבו ושאיפותיו ויסדר כל מעשיו לתכליתם.
לעומת זה כאשר יאבד דרך, ותבטל מדעתו המטרה הכוללת, אז ההרגשות הנפשיות, תחת היותן פועלות לטוב תכל בתהו ופועלות רק לפי ההתעוררות החמרית, בלא תעודה תכליתית כי אם נעימות החוש והשעה.

1א. ע"ר א רנג

וכאשר נפש האדם תבחל להיות כאניה מטורפת, בלא שום כוון מטרה, ימצא לו בדמיונו מטרה כוזבת, המביאה אות פונה לא לתכלית שלמותו ורוממותו כי אם להשפלתו ורדתו מרום ערכו, אחרי שעזב את כוון תכליתו העליון והתרחי עליון זה הוא שכללוהו חכמינו האלהיים באמנם "כל מעשיך יהיו לש"ש"...

2. אורות הקדש ג עמוד רכב

יש תביעה פנימית בלבו של אדם, שכל גילויי חייו צריכים שיהיה להם אופי נצחי, באופן שלא ייראו כלל מפני כל ת כליון ואיבוד, והוא צועד בזה למעלה מעצמות הזמן... ומתוך ההשקפה, שהכל יש בכחו להפך לטוב עליון, נעשה האדם מיושב בדעתו, מקובל על הבריות, שמח בעולמו, ו עליונה, ומתהלך בארצות החיים, בכל המובנים, לפני ד' תמיד.

2א. ע"ר א רעג

אתה חונן לאדם דעת. "אמר ר' אמי גדולה דעה שנתנה בתחלת ברכה.
גדר הדעה הוא להשתמש בכל דבר, גם השפל שבתשמישים, לתכלית המעלה.

3. מוסר אביך / פרק ב

בכל דרכיך דעהו, צריך לבקש את הקב"ה בתוך הדרכים שהוא מתנהג בהם.
כשהוא עוסק בתפלה אז יבקש את הקב"ה בהבנת עניני תפלתו וכונה רצוי... וכשהוא עוסק בתורה ידע שימצא את ה מעמיק ומעיין להבין דבר על בריו ולזכור ולשנן היטיב, ובזה הוא יודע אותו ית' בתורתו ולא באופן אחר, כי בשעה זו בעבודה זו.

וכן בהיותו עסוק בגמ"ח להיטיב לחברו, אז יבקש את הקב"ה רק בהעמקת עצה איך להיטיב לו טובה גדולה הגונה הדברים שעושה הרי באמת אין דבר בעולם שאינו לכבודו ית', ע"כ כל מה שעושה יהי הכל דברי מצותו ורצונו, ויבקי ית', כשישתדל בכל שכלו וכחותיו לעשות את מה שהוא עושה בתכלית השלמות בכל צדדי השלמות, ונמצא שהוא יודי בכל הדרכים...

כשאדם פועל איזה דבר של שלימות, בין במחשבה בין במעשה, צריך לשמח בחלקו ולא ירדוף אז אחר דבר אחר, כי כ מתקפל לפניו אז דוקא בפרט זה.